

Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające ⁽¹⁾**Towarowy transport lotniczy****(C.39258)**

(2014/C 371/08)

Niniejsza sprawa dotyczy kartelu przewoźników ładunków lotniczych, którzy koordynowali [...] (*) swoje praktyki cenowe w odniesieniu do dopłaty paliwowej i dopłaty związanej z bezpieczeństwem oraz prowizji dla spedytorów.

Projekt decyzji stwarza podstawy do następujących uwag:

Pisemne zgłoszenie zastrzeżeń

Pisemne zgłoszenie zastrzeżeń zostało przyjęte dnia 18 grudnia 2007 r. i skierowane do 38 podmiotów prawnych należących do 27 grup przedsiębiorstw (zwanym dalej „Stronami”). W pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń Komisja wstępnie stwierdziła, że adresaci uczestniczyli w jednym i ciągłym naruszeniu art. 101 TFUE, art. 53 Porozumienia EOG oraz art. 8 Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego (dalej zwanej „umową WE-Szwajcaria”) ⁽²⁾ w okresie od [...] do 14 lutego 2006 r. Strony koordynowały [...] swoje praktyki cenowe w odniesieniu do sześciu różnych elementów uwzględnianych w procesie ustalania cen: dopłat paliwowych, dopłat związanych z bezpieczeństwem, [...]. Komisja oświadczyła, że zamierza przyjąć decyzję stwierdzającą naruszenie i nałożyć grzywny zgodnie z art. 7 i 23 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 ⁽³⁾.

Termin udzielenia odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń

Stronom pierwotnie wyznaczono termin około 10 tygodni na udzielenie odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń. Jednakże płyta DVD zawierająca dostępne akta postępowania została udostępniona Stronom dopiero po pewnym czasie od przekazania pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń, w związku z czym Dyrekcja Generalna ds. Konkurencji przedłużyła pierwotny termin o około trzy tygodnie.

Prawie wszystkie Strony zwróciły się do mnie z wnioskami o dalsze przedłużenia terminu, na które częściowo wyraziłem zgodę. W zależności od indywidualnych powodów i uzasadnień Strony występowały o przedłużenie terminu od jednego do trzech tygodni. Wszystkie Strony udzieliły odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń w wyznaczonych terminach.

Dostęp do akt

Strony miały dostęp do głównej części akt postępowania Komisji na płycie DVD. Oświadczenia przedsiębiorstw, które występowały o zwolnienie z grzywien lub ich złagodzenie, zostały udostępnione w budynkach Komisji. Następnie dokonano różnych korekt i wyjaśniono pewne kwestie w odniesieniu do dostępnych akt postępowania, a Strony otrzymały dwie dodatkowe płyty DVD z informacjami, których brakowało na pierwszej płycie.

Kilka Stron wystąpiło z wnioskami o dodatkowy dostęp na podstawie pkt 27 obwieszczenia Komisji dotyczącego zasad dostępu do akt ⁽⁴⁾. Te wnioski odnosiły się w szczególności do odpowiedzi innych Stron na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń. Z utrwalonego orzecznictwa wynika, że nie istnieje ogólne prawo dostępu do odpowiedzi innych stron ⁽⁵⁾. Niemniej jednak dostępu do informacji otrzymanych przez Komisję po przekazaniu pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń można udzielić wówczas, gdy takie informacje mogą stanowić nowe dowody o charakterze obciążającym lub uniewinniającym. Znaczenie takich informacji można jednak w pełni ocenić dopiero po tym, jak Dyrekcja Generalna ds. Konkurencji przeprowadzi pełną analizę odpowiedzi pisemnych oraz oświadczeń ustnych, a zakres ewentualnej decyzji Komisji zostanie wyjaśniony. W świetle powyższego odrzuciłem, zgodnie z utrwaloną praktyką Komisji i orzecznictwem, wnioski o dostęp do odpowiedzi innych Stron.

Dyrekcja Generalna ds. Konkurencji zapewniła, zgodnie z pkt 27 obwieszczenia dotyczącego dostępu do akt, dodatkowy dostęp do niektórych nowych dowodów, które mogły mieć charakter odciążający, a które otrzymała po przekazaniu pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń.

(*) [Informacje poufne].

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 15 i 16 decyzji Komisji (2001/462/WE, EWWiS) z dnia 23 maja 2001 r. w sprawie zakresu uprawnień funkcjonariuszy ds. przesłuchań w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji (Dz.U. L 162 z 19.6.2001, s. 21).

⁽²⁾ Dz.U. L 114 z 30.4.2002, s. 73.

⁽³⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 325 z 22.12.2005, s. 7.

⁽⁵⁾ Por. wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 lipca 2008 r. w sprawie T-53/03, pkt 39 i nast., BPB.

Złożenie ustnych wyjaśnień na spotkaniu wyjaśniającym

Spotkanie wyjaśniające odbyło się w dniach od 30 czerwca do 4 lipca 2008 r. Na spotkaniu wyjaśniającym obecni było wszyscy adresaci pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń z wyjątkiem [...], które zrezygnowały z prawa do złożenia ustnych wyjaśnień.

Po spotkaniu wyjaśniającym postanowiłem przekazać wszystkim uczestnikom niepoufne kopie przedstawionych na nim prezentacji wizualnych. Uważam, że prezentacje te stanowią nieodłączną część prezentacji ustnych i że nagrania, do których wszystkie uczestniczące strony mają prawo na podstawie art. 14 ust. 8 rozporządzenia Komisji (WE) nr 773/2004⁽¹⁾, byłyby niepełne bez towarzyszących im prezentacji wizualnych.

Etap po spotkaniu wyjaśniającym

Niektóre Strony postępowania twierdziły, że w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń nie wyjaśniono wystarczająco precyzyjne, jakie czynniki zostały uwzględnione przy ustalaniu grzywien, oraz że uznają, że ich prawo do złożenia wyjaśnień zostało złamane, jeżeli nie otrzymają możliwości złożenia wyjaśnień w sprawie tych czynników przed podjęciem przez Komisję ostatecznej decyzji o nałożeniu grzywien.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem uznałem, że twierdzenia te były bezpodstawne, ponieważ Komisja w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń określiła ogólnie takie czynniki i wyjaśniła, w jakim zakresie wytyczne dotyczące ustalania grzywien byłyby stosowane w odniesieniu do poszczególnych okoliczności sprawy.

W tym względzie należy zauważyć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Komisja wypełnia spoczywający na niej obowiązek poszanowania prawa przedsiębiorstwa do złożenia wyjaśnień w kwestii obliczenia grzywien, jeżeli wskazuje wyraźnie w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń, że rozważy, czy należy nałożyć grzywny na dane przedsiębiorstwo, i jeżeli określa najważniejsze elementy stanu faktycznego i prawnego, które mogą stanowić powody nałożenia takiej grzywny, jak np. waga i czas trwania naruszenia, oraz stwierdza, że zostało ono popełnione umyślnie lub z niedbalstwa. Postępując w ten sposób, Komisja zapewnia przedsiębiorstwu niezbędne elementy do obrony nie tylko przed stwierdzeniem naruszenia, ale także przed nałożeniem grzywien⁽²⁾.

Projekt decyzji

Po złożeniu przez Strony wyjaśnień pisemnych i ustnych Komisja podtrzymała swoje zarzuty wobec 15 grup przedsiębiorstw, rezygnując jednocześnie z dalszych kroków w związku z zastrzeżeniami wobec 12 grup przedsiębiorstw. W odniesieniu do Stron wymienionych w projekcie decyzji zmniejszono zakres naruszenia w porównaniu z zastrzeżeniami sformułowanymi w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń. W szczególności postanowiono nie podejmować dalszych kroków w związku z domniemanymi nielegalnymi działaniami w odniesieniu do trzech z sześciu elementów uwzględnianych w procesie ustalania cen [...]. Z drugiej strony, utrzymano zarzuty dotyczące koordynacji działań w zakresie dopłat paliwowych, dopłat związanych z bezpieczeństwem i prowizji dla spedytorów i uznano, że stanowią one elementy pojedynczego i ciągłego naruszenia.

W świetle uprawnień przyznanych Komisji na mocy art. 101 TFUE, art. 53 Porozumienia EOG oraz art. 8 umowy WE-Szwajcaria podtrzymano stwierdzenie co do łącznego okresu trwania naruszenia w odniesieniu do transportu lotniczego między portami lotniczymi w UE, a także transportu lotniczego między portami lotniczymi w EOG, natomiast okres ten skrócono w odniesieniu do usług transportu lotniczego między portami lotniczymi w UE/EOG i portami lotniczymi w państwach trzecich.

Uważam, że projekt decyzji dotyczy jedynie zastrzeżeń, co do których Strony miały możliwość przedstawienia swoich stanowisk.

W związku z powyższymi uwagami stwierdzam, że prawo adresatów projektu decyzji do złożenia wyjaśnień zostało poszanowane.

Bruksela, dnia 14 kwietnia 2010 r.

Michael ALBERS

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 27.4.2004, s. 18.

⁽²⁾ Zob. m.in wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawach połączonych C-101/07P i C-110/07P, pkt 48, Francuscy rolnicy oraz wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 18 czerwca 2008 r. w sprawie T-410/03, pkt 420 i nast., Hoechst.